

Nosztalgiázás Nagyival

Miért nem volt eddig Mari türelme-
sebb Nagyival?

Írta: Jane McBride
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Mari elhúzta a száját. Nagy
ugyanazt a történetet mesél-
te. Megint.

Nagyi néhány hónappal ezelőtt
költözött Mari családjához. Mari
szerette őt, de a Nagyi köze-
lében lenni néha fárasztó
volt. Újra és újra elmesélte
ugyanazokat a története-
ket. Néha már a történet
mesélése közben újra-
kezdte őket.

Mari felsóhajtott.
„Nagyi – mondta –, már
mesélted nekem ezt a
történetet.”

Nagyi elgondolkodott.
„Tényleg?”

„Igen, – felelte Mari –
Alig pár perccel ezelőtt.”

„Nem emlékszem”
– válaszolta Nagyi.

Szomorúnak és zava-
rodottnak tűnt. Aztán
felállt, és visszasétált a
szobájába.

Mari sajnálta, hogy
megbántotta Nagyit.
Nagypa halála óta
Nagyi egyre feledéke-
nyebbé vált. Egyszer nem
kapcsolta ki a tűzhelyet, és
tűz keletkezett a konyhájá-
ban. Ekkor hozta el Anya és Apa,
hogy velük éljen.

Mari megtalálta Apát a konyhában.
„Tényleg szeretem Nagyit, de belefáradtam
abba, hogy ugyanazokat a történeteket
hallgassam. Miért nem emlékszik rá, hogy
már ötvenmilliószor elmesélte nekem ezt a
történetet?”

Apa elmosolyodott. „Nem hiszem, hogy
ötvenmilliószor elmesélte volna. De tudom,
hogy nem könnyű. A nagymamádnak olyan
betegsége van az agyában, ami miatt elfelejt
dolgokat. A történeteivel próbálja felidézni,
hogy ki is ő.”

Mari lehajtotta a fejét. Miért nem volt
eddig türelmesebb Nagyival? Nagyi mindig
szeretettel bánt vele. Az „én kis Marimnak”
nevezte. Mari arra gondolt, amikor segített
Nagynak virágokat ültetni és gyomlálni a
kertben.

Mari bekopogott Nagyi ajtaján.

„Szabad!” – mondta Nagyi.

Mari kinyitotta az ajtót. Nagyi egy székben

ült, a szentírások pedig az
ölében voltak kinyitva.

„Nagyi, elmondanád
nekem, hogy te és
Nagypa hogyan csatlakoztatok az egyház-
hoz?” – kérdezte Mari.

Nagyi felpillantott.
„Szeretném, ha mesélnék
Nagypáról és rólam?” –
kérdezte reményteli hangon.

Mari odaült mellé. „Igen, Min-
dent hallani akarok.”

Mari megfogta
a nagymamája kezét. „Nagyon különleges
vagy nekem, Nagyi. Mindig is az leszel.”

Nagyi elmosolyodott, hátradőlt a széké-
ben, és mesélni kezdett.

Mari már sokszor hallotta a történetet, de
ezúttal nem érezte magát bosszúsnak vagy
türelmetlennek. Ehelyett szeretetet és ámu-
latot érzett. Tudta, hogy Nagyi és Nagypa
sok áldozatot hoztak, amikor csatlakoztak az
egyházhoz Németországban. A nagyszülei
messzire költöztek az otthonuktól, hogy más
egyháztagok közelében lakhassanak.

Nagyi befejezte a történetet és elmosolyo-
dott. „Jó kislány vagy, Mari.”

Mari megölelte a nagymamáját. „Köszö-
nöm, Nagyi! Szeretlek.” ●

A történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.